

LITERĀRĀS VĒSTIS

MAZSALACAS PILSĒTAS BIBLIOTĒKA

Nr. 3.(130.) 2015.gada marts

JEBKURI NOTIKUMI IR KĀ DĀVANAS, KAS SALIKTAS UZ DZĪVES CEĻA...

Vai jūti, lasītāj, ka pavasaris tuvojas?

Ieliec elpu labi dziļi, paskaties spoži zilajās debesīs, kad mākoņi saulītei devuši vaļu, ieklausies putnu balsīs... Izbaudi šo dienu, šo mirkli un pasmaidī! Ne visiem mums lemts zināt, cik garš dzīves nogrieznis mērīts, tādēļ svētīsim katru dienu, kas mums tiek dota kā Dāvana, lai piedzīvotu, izdzīvotu, saņemtu, dāvātu, pateiktos...

Paldies par mirkli, ko dāvājat šo izdevumu lasot! Labie vārdi, labās domas, ko esat teikuši un sūtījuši, mani vienmēr ir iedvesmojuši un palīdzējuši, veidojot kārtējo, nu jau **130. numuriņu**... Kāds cītīgāks lasītājs pat pamanījās šo skaitu pielīdzināt nelielas grāmatas apjomam. Jā, pa šiem bibliotēkā nostrādātiem gadiem esmu šo to arī pati uzrakstījusi, kas dienas gaismu ieraudzījis vietējos preses izdevumos. Neesmu skaitījusi, ne arī īpaši krājusi, cik rakstiņu atrodas manā pūrā, taču viss, kas radīts, ir no sirds un ar mīlestību. Pateicos laikraksta „Liesma” žurnālistei Ilzei Kalniņai, kas gandrīz neko par mani nezinot, diezgan precīzi uztvērusi šo stīgu mūsu īsajā sarunā par tēmu - mīlestība. („Liesma”, 17.02.2015.) Ir jau patīkami ne tikai pašai rakstīt, bet lasīt arī par sevi...

Neparasts prieks bija dzirdēt, ka mūsu mazie bērnodārza audzēkņi, ejot garām un redzot bibliotēkas logu dekoru, nosauca šo ēku par Mīlestības māju. Lai staro!
PALDIES!

Maija

„Radi SAVU pasauli! Šī pasaule cilvēkam ir par lielu. Radi SAVU MAZO! Lielā sastāv no mazajām. Kur ir tava mazā? Veido to no zemeņu stādiem. Vai no tērauda dzirkstelēm. Veido no dzejoļu rindām un no keramikas māliem. Tai nav jābūt lielai, bet tai jābūt bagātai! Un tai nav jābūt skatlogā izstādītai, bet ja tevi atrod ciemiņš, lai tu vari to pacienāt. Lai paliek krāsaina dzirkstele no tavām glazūrām viņā.”

/I.Ziedonis/

Patiesībā, tava dzīve jau sākotnēji ir noteikta tā, ka viss notiek nevis ar tevi, bet gan notiek tavā labā – tavai garīgajai atmodai, tavai izaugsmei, tavai iedvesmai, taviem meklējumiem. Viss notiek tavā labā – pat ja tu to esi aizmirsis, pat ja uzreiz to nepamani, pat ja dažreiz iekrīti maldos vai izmisumā.

Kad nav noteikta mērķa, tu nevari to arī pazaudēt. Tas nozīmē to, ka tu nekad nevari pazaudēt savu ceļu. Tas nozīmē to, ka, lai kas arī notiktu tavā dzīvē, tas nevar tevi novirzīt no tava ceļa. Tavs ceļš IR tas, kas notiek, un tas, kas notiek, IR tavs ceļš. Un nekā savādāk.

Jebkuri notikumi ir kā dāvanas, kas saliktas uz tava neizmaināmā ceļa, ko sauc par dzīvi – smieklis, asaras, lielo sēru laiks, pilnīga zaudējuma pieredzes, sāpes, apjukums, laiks, kad tici, ka ne ar ko netiksi galā, pat nomācošā salauzta sirds sajūta – tās ir dāvanas. Pat, ja tu to reizēm aizmirsti, pat ja tu to kādreiz nepamani, pat ja tu pilnībā zaudē ticību izrādei, kas notiek apkārt.

Bet, pat zaudēta ticība izrādei ir daļa no pašas izrādes, un pat, ja tajā ir aina, kur „kaut kas noiet greizi”, tas nenorāda, ka pati izrāde ir „aizgājusi greizi” – un tas nozīmē, ka tu vienmēr esi tur, kur tev ir jābūt, tici vai nē, pat ja tu tam netici.

Dzīvei var uzticēties pilnībā, pat tad, ja liekas, ka ticība atrodas miljoniem gaismas gadu attālumā, dzīve vienkārši nevar noiet greizi, viss ir dzīve un dzīve ir viss. Saproti šo vienkāršo patiesību, sajūti to savā sirdī un sapratīsi, ka garīgums ir kaut kas tik pašsaprotams kā elpošana, tik dabisks kā skatīšanās zvaigžņotās naksnīgās debesīs, izbaudot to klusuma brīnumu. Visums ir daudz brīnišķīgāks, nekā tu jebkad varētu iztēloties.

/Džefs Fosters/

Inta Blūma „Latvietes karma”

No pēdējā mūsu bibliotēkā iepirkto grāmatu klāsta kā pirmo izvēlējos tieši šo grāmatu. Par autorei aktivitātēm un gaidāmo grāmatu jau biju lasījusi viņas

veidotajā mājās lapā. Gribējās uzzināt, kā tā būs uzrakstīta un kuriem bibliotēkas lasītājiem varēšu ieteikt izlasīt.

Izlasīju ar interesi. Guvu apstiprinājumu vairākām savām atziņām, ieraudzīju dažas „savas lietas” citādā gaismā, uzzināju arī šo to no jauna. Katrs lasītājs jau izlasīs un pieņems to, kas tieši viņam būs vajadzīgs.

Šī ir pirmā Intas Blūmas izdotā grāmata, kurā viņa ir apkopojusi savu personīgo un daudzu citu Latvijas sieviešu pieredzi, izejot transformācijas ceļu, dziedinot sevi, atgūstot savu sievišķības spēku, atverot savu sirdi un sākot dzīvot savu patieso dzīvi.

„Šī grāmata ir par mums. Par sievišķību, sievišķo enerģiju, mūsu enerģētiku, sievišķā spēka avotiem, partnerattiecībām, seksualitāti, par attiecībām ar vecākiem un bērniem, par sievietes būtību un sūtību, kura var atklāties vien tikai iepazīstot sevi ārpus materiāli fiziskās pasaules robežām. Kas tad tieši ir mūsu, Latvijas sieviešu, lielākie klupšanas akmeņi, mācībstundas un pēc kā alkst Latvijas sievietes Dvēsele. Kur mēs dodamies? Kāda ir mūsu misija globālā līmenī? Mēģinot izprast karmiskās situācijas, pagātnes vēstījumu un mūsu enerģētisko raksturojumu, mēs visas kopā varam sākt apjaust un nedaudz ielūkoties Lielajā Plānā. Grāmatā apkopota mana personīgā un daudzu citu Latvijas sieviešu pieredze izejot transformācijas ceļu, dziedinot sevi, atgūstot savu sievišķības spēku, atverot savu sirdi un sākot dzīvot savu patieso dzīvi. Visi grāmatā skartie jautājumi tiek apskatīti no garīgās psiholoģijas, jeb Dvēseles uzdevumu un mērķu viedokļa, kas ļauj ieraudzīt pasauli no taureņa, nevis kāpura skatupunkta. Lai iedvesma doties pa Sirds ceļu un spert pēdējo soli, pirms pacelties spārnos!” – tā pati autore.

Intas Blūmas veidotā mājas lapa - <http://sirdscels.blogspot.com/>

Skolotājas Dainas Auzānes piemiņai †
(1953. – 2015.)

Šoreiz es noteikti zinu,
ka aiziet man lemts,
ka lielie zvani zvanīs
un mani gar upes krastu vedīs,
vedīs uz balto, smilšaini vietu.
Ka grabēdami rati dosies
un sauks visapkārt, ko tu vēl knosies,
ģērbies un pavadīt ej -
Un skaties, lai būtu tur koks ar zaru līku,
kur putnam uzmesties,
lai kādu mirklīti dīku
tas dziesmā paustu par dzīvi, kas turpinās,
par sveci, kas plīvo,
par to, ka tu vēl dzīvo.

Ilga Vītola

Attieksme -

ir daudz svarīgāka par pagātņi, zināšanām, naudu, apstākļiem, zaudējumiem, veiksmēm, par to, ko dara, vai runā citi cilvēki. Tā ir daudz svarīgāka par ārējo izskatu, prasmēm un talantiem. Tā var celt, vai pazudināt - biznesu, draudzību, ģimeni... Svarīgi ir tas, ka es pats katru dienu izvēlos, kāda būs mana attieksme. Es nevaru izmainīt savu pagātņi, es nevaru izmainīt to cilvēku rīcību, kurus satieku savā ceļā. Es nevaru izmainīt neizbēgamo!

Vienīgais, ko es varu darīt – izmainīt savu attieksmi uz notiekošo. Mūsu dzīve tikai 10% sastāv no tā, kas ar mums notiek un 90% - kā mēs uz to reaģējam.

Un tas nozīmē, ka tas, kas ar tevi notiek, ir tava alga par tavu attieksmi!

RAKSTI ARĪ TU – PAR TO, KAS BIJIS, PAR TO, KAS BŪS, PAR TO, KAS PRIECĒ, PAR TO, KAS SATRAUC, PAR TO, KO VĒLIES, LAI UZZINA CITI! DALIES AR SAVU GAISMU UN SAVU SIRDS SILTUMU!

Ar mīlestību un pateicību šo izdevumu veidoja bibliotekāre **Maija Reinvalde**
Tālrunis: **64251246**; e-pasts: maija.r@sveiks.lv
<http://www.mazsalaca.lv/>